

128°. ORACIO quem sc̄i mar/TINUS ep̄s
m. korr. v. v. 48.
FUDIT ad sepulcū sc̄i petri apti.

sc̄e petre apte

te suplex queſo^d humilis
ut me m̄ligo^m adiuue.
tu⁹ orationib⁹.

✓ < 9;

N add

✓ < 7

Tibi⁹ flecto genua
propter mea^m oclera. !
tu p̄io semper auius.
dignor⁹ me suscipere.
Agnes⁹ mea misericordia

me inq. i. ad.

ideo p̄to uenturam

✓ > 0

te p̄coꝝ ut me adiuue.

2 add. a. u.

laudentem in periculis.

Hostis iniq⁹ lauigat⁹.

ut me praudē despicias

sed tu⁹ d̄a orando.

1 add

et⁹ excludat adiunx.

— add (d. b. d. Strk)

Lis milii in auxiliu

aduersus eis impetr⁹.

me mens precepta ab iugio

recedat | (1292) ad propositionem

ille ut bedat invigilat⁹.

et tu orando adiuue.

me possit aduersari⁹

tuo noſco famulo

Perpetua illa dol⁹ ad

estuletus congaudeas

repulso aduersario

tu⁹ orationib⁹.

Gloria h̄ti alborum⁹

qui es benignus in eos⁹

et regnas in perpetuo

in trinitate dominus.